

ἐλεύθερον ἢ παῖδα αἰσχύνῃ βία, διπλὴν τὴν βλάβην ὀφείλειν·  
 εἰ δὲ γυναῖκα, ἐφ' αἷσπερ ἀποκτείνειν ἕξεστιν, ἐν τοῖς  
 αὐτοῖς ἐνέχεσθαι· οὕτως, ὦ ἄνδρες, τοὺς βιαζομένους  
 ἐλάττονος ζημίας ἀξίους ἡγήσατο εἶναι ἢ τοὺς πείθοντας·  
 τῶν μὲν γὰρ θάνατον κατέγνω, τοῖς δὲ διπλὴν ἐποίησε τὴν  
 βλάβην, 33 ἡγούμενος τοὺς μὲν διαπραττομένους βία  
 ὑπὸ τῶν βιασθέντων μισεῖσθαι, τοὺς δὲ πείσαντας οὕτως  
 αὐτῶν τὰς ψυχὰς διαφθείρειν ὥστ' οἰκειότερας αὐτοῖς  
 ποιεῖν τὰς ἀλλοτρίας | γυναῖκας ἢ τοῖς ἀνδράσι, καὶ  
 πᾶσαν ἐπ' ἐκείνοις τὴν οἰκίαν γεγονέναι, καὶ τοὺς παῖδας  
 ἀδήλους εἶναι ὀποτέρων τυγχάνουσιν ὄντες, τῶν ἀνδρῶν  
 ἢ τῶν μοιχῶν. Ἄνθ' ὧν ὁ τὸν νόμον τιθεὶς θάνατον αὐτοῖς  
 ἐποίησε τὴν ζημίαν. 34 Ἐμοῦ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, οἱ μὲν  
 νόμοι οὐ μόνον ἀπεγνωκότες εἰσὶ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ  
 κεκελευκότες ταύτην τὴν δίκην λαμβάνειν· ἐν ὑμῖν δ' ἐστὶ  
 πότερον χρὴ τούτους ἰσχυροὺς ἢ μηδενὸς ἀξίους εἶναι.  
 35 Ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι πάσας τὰς πόλεις διὰ τοῦτο τοὺς  
 νόμους τίθεσθαι, ἵνα περὶ ὧν ἂν πραγμάτων ἀπορῶμεν,  
 παρὰ τούτους ἐλθόντες σκεψώμεθα ὅ τι ἡμῖν ποιητέον  
 ἐστίν. Οὗτοί τοίνυν περὶ τῶν τοιούτων τοῖς ἀδικουμένοις  
 τοιαύτην δίκην λαμβάνειν παρακελεύονται. 36 Οἷς ὑμᾶς  
 ἀξιῶ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν· εἰ δὲ μὴ, τοιαύτην ἄδειαν  
 τοῖς μοιχοῖς ποιήσετε ὥστε καὶ τοὺς κλέπτας ἐπαρεῖτε  
 φάσκειν μοιχοὺς εἶναι, εὖ εἰδότας ὅτι, εἰ τὰ αὐτὴν τὴν  
 αἰτίαν περὶ ἑαυτῶν λέγωσι καὶ ἐπὶ τούτῳ φάσκωσιν εἰς τὰς  
 ἀλλοτρίας οἰκίας εἰσιέναι, οὐδεὶς αὐτῶν ἄψεται. Πάντες  
 γὰρ εἴσονται ὅτι τοὺς μὲν νόμους τῆς μοιχείας χαίρειν εἰδὼν  
 δεῖ, τὴν δὲ ψήφον τὴν ὑμετέραν δεδιέναι· αὕτη γὰρ ἐστὶ  
 πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει κυριωτάτη.

37 Σκέψασθε δέ, ὦ ἄνδρες· κατηγοροῦσι γὰρ μου  
 ὡς ἐγὼ τὴν θεράπαιναν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μετελθεῖν